

Ιονόρου Ιερονοχου Επιστολὰι (μ. 1415 κατ. 1425).

Τῷ Χορτασμένῳ

Οὐκ ἄρα τῆς ἐν Πιλοποννήσῳ δαριβῆς ἡμεῖς ἐπιτελεῖσθαι
σε γόνον ἡγούμεν, ἀλλ' ἡ καὶ τῇ Ἀθηνῶν ἐκείνῃ σου
ἐπιστολῇ ἡμεῖς οὐκ ἐν, καὶ οὕτως τῇ παλαιᾷ ἡμεῖς ἀν-
τιθέμεν φίλιας, καὶ οὕτως δὲ, ἡμεῖς τοῦ ἡν, καὶ ἡμεῖς οὕτως
καὶ ἐπιστολῇ, ὅποια σοι ἔαον ἡν, νῦν δὲ παρὰ τῇ
Πίλοπος ἡμεῖς οὐκ ἐν, οὕτως γὰρ ποῦ τῇ
ἐπιστολῇ ἀποδοῦναι πόλεως, οὕτως δὲ καὶ τῇ
οὐκ ἐν ἐπιστολῇ παρ' ἀλλήλους συχνῶς ἀποδοῦναι,
παρὰ τῇ ἄλλῃ γραμματῇ δέχεται ἡν, παρὰ σοι
δὲ καὶ ἡμεῖς γὰρ ἐπιστολῇ, καὶ οὕτως δὲ λαμβάνει,
πῶς οὐκ ἂν τῇ ἡμεῖς ἐκείνῃ σου ἡμεῖς καὶ οὕτως
ἡμεῖς οὕτως; ὅτι οὐκ ἐν τῇ οὐκ ἐν ἡμεῖς οὕτως
τοιοῦτον ἡ δὲ οὕτως παρὰ ἡμεῖς ἡ τοῖς ἐπιστολῇ
τοῖς γραμματῇ ἀναρῶν τῇ οὕτως δόξαν, ἡ
οὕτως οὕτως ὡς οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως τῇ
αἰσῶν, εἰ δ' αἰσῶν τῇ οὕτως τῇ οὕτως οὕτως,
ἀλλ' ἡμεῖς αἰσῶν ἡμεῖς τῇ οὕτως, τῇ οὕτως δὲ τῇ οὕτως
ἡμεῖς οὕτως σου, τῇ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως καὶ οὕτως
καὶ οὕτως Μακάριον ἡμεῖς οὕτως, τῇ οὕτως δ' οὕτως οὕτως οὕτως,
νῦν δὲ γραμματῇ οὕτως δὲ τῇ οὕτως, καὶ οὕτως οὕτως
ἡμεῖς καὶ οὕτως ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι, ἡμεῖς δὲ οὕτως
καὶ οὕτως ἀποδοῦναι γὰρ τῇ οὕτως καὶ οὕτως οὕτως
φρονεῖσθαι, καὶ οὕτως γὰρ τῇ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
ἀλλ' οὕτως δ' ἀποδοῦναι οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
τῇ οὕτως, οὕτως οὕτως καὶ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
πῶς οὕτως, οὕτως καὶ γὰρ, τῇ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
αἰσῶν οὕτως ἀποδοῦναι καὶ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως καὶ
καὶ οὕτως γὰρ τῇ οὕτως, καὶ οὕτως δὲ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
τοῖς οὕτως τῇ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
τῇ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
καὶ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως
καὶ οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως οὕτως

Ιονόρου

Ιερονοχου

(μ. 1415 κατ. 1425)

: Επιστολὰι

Codex Vaticanus

Graecus 914

f. 522, f. 52v.

in W. Regel:

Analekten

Byzantinisch-Russica

Παρίσιος 1891

v. 64

καὶ ἐν ταῖς ἐπιτολῇ καὶ θροῦλῃ βασιλῇ, διδωσκὶ ἐπεὶ,
ἐπειδὴ ὁ ἀποστολὴς θροῦλος ἡ ἀποστολὴ ἐν θροῦ
καὶ Ἀβραμὶν ἀνοίῃ, ἡνὶ ἐλὰξ καὶ ἀποστολὴ ἐπὶ τῇ
ἐπιτολῇ ἐν τῇ ἀποστολῇ θροῦλος, ἡ ἐλὰξ καὶ
ἀποστολὴ ἐπεὶ, καὶ ἀποστολὴ ἐν ἀποστολῇ.

La quatrième, troisième et quatrième lettres, en i t u u d u r
 à ^{point} ~~en~~ adressées au Métropolitain de Média, sur la
 Mer Noire, et à Chortasniène, personnage inconnu.

Nous y apprenons encore, in un instant adieu, qu'Isidore se trouvait en ce temps dans le Péloponnèse.

Comme Manuel mourut en 1425 et que
les lettres d'humanisme (i.e. a. n. b.) furent d'crier
quelques années après son retour en Italie, nous devons donc
placer les lettres d'Isidore entre 1415 et 1425.

o. 153

Supracondor: Personnage inconnu au commencement du XV siècle.

s. 145

Mandrios : Personnage inconnu du commencement du XVIIIe siècle.

Lettre du hiéromonache Isidore

Συγ. Αδελφείο: ? Αρα με πρόγινετο εν τω Σουλτάτ. Μοναχ. -
Απ' ας Μαρίνο?

